

NATIONAL
LIBRARY
OF SCOTLAND

Hall 132 2 3(1-3)

148

62

Halt. 135. K. 5(1-5).

3 units in 1
8/5

LITIR MHSNICH

DO 'N

FHO GARRACH AN AMERICA.

AIR FONN:—“*Dochas a' Chreidmhich.*”

AN Tobarmhoire dh' fheuch mi
Ri rian chur air na facail so,
'An litir ni mi briathran
Le riaghailt chur an rannaibh dhuit;
An deicheadh là de 'n bhliadhna,
Aon mhil' agus ochd ciad, an
Dà fhichead agus sia deug;
'S mi 'miannachadh 'bhi labhairt riut.

Mo ghaol ort féin a bhràthair—
'S tu tha mi 'g ràdhtuinn Alasdair—
Bu mhaith leam a bhi lamh riut,
Ged sann a tha mi fada bhuit:
Tha eolas agus càirdcas
Ga m' cheangal ann an gràdh riut;
'S cha d' fhuair neach eile 'n t-àite,
Am aignibh blàth a bh' agad-s' annt'.

Ged tha sinn sgairte 'n tràth so,
Cha 'n 'eil aon àrach againn air,
Mur faic mi thu 'san fhàsach,
No 'n àit-eiginn 'an Canada:

Tha mo dhochas làidir,
An deigh an saoghal-s' fhàgail
Gu 'n coinnich sinn am Phàras,
'S an sin gu bràth cha dealaich sinn.

Gur soilleir h-uile là dhuinn
 Nach àite so gu fanachd ann;
 Ged leigeadh daoine tàmh dhuinn
 Cha 'n fhàg am bàs ann fada sinn;
 Ach tha tìr Chanàain
 Na rìoghachd a tha ni 's fearra,
 'S theid sinn a suas gun dàil innt',
 A's tha e làn do bhcannachdan.

Si sud an rìoghachd àghmhor
 'Sam bhéil luchd-àitich maitheasach;
 Cha bhi uachdrain stràiceil
 A' spùineadh chàich le an-iochd innt'.
 Cha 'n fhaic iad maoir le bàrlinn,
 'S cha 'n fhaobhaichear le màl iad,
 'S cha 'n fhuadaichear o'n càirdean
 An sluagh is àbhaist tathaich innt.

Ma theid daoine'-uaisle 'n àit-s' innt'
 Cha ghnàthaich iad na cleachduinnean
 Choimh-lion iad thaobh na 'n càirdean
 A sgànnr iad as na bailtean so;
 Oir caoch'ar staid a's àbhaist
 Gaeh duine 'theid do 'n àit ud—
 Mar mheudaichear an àireamh
 Bidh saibhreas chàich a' pailteachadh.

O'n 's dùthaich i 'tha luachmhor,
 'Se uaislean tha air fad innte;
 Ged bha iad bochd nan trughain
 Mn 'n d' fhuair iad ann an gealladh i,
 Cha ghann a rinn iad ghnasad
 A dh' imeachd air a tuairmeas
 Na chunnaic iad dhi tuaileas,
 'Sa fhuair iad oirre barandas.

O'n thugadh dhoibh mar earlais,
 An séud a dh'fhàg a mbais orra,
 'S a ehuir an Spiorad séul' orr',
 A's obair ghréis le h-ealantaehd;
 Tha ìomhaidh 'n Athar neamhaidh
 Ag inns' an dàimh r'a ehéud-ghin,
 'S gu'r h-oighreachean air féin iad,
 'S tha ainm an Dé 's na cathrach orr'.

Cha d' theid aon pheaeach gnìomha
 A steach do thìr Emanuel,
 Aeh a mheud 's a dh'iundrinn
 Na rioghachd air an talamh dhiubh;
 Ged gheibheadh iad dol innte,
 'S iad nadurra neo-iompaicht',
 Bhiodh fuath aca d, a h-ìochdrain,
 'S bhiodh glòir an Rìgh na pheanas doibh.

Nach truagh g' bheil sluagh 's an fhàsach
 A ghleidh a' ehàisg gu fasanda,
 'Cur suarrach meas Chanàain,
 Ged 'thug Càleb bagaid as;
 Aeh 's maith gu'n theich air Pharaoh
 Clànn bheag a lean an àiree
 Nach riaraich encamh an eàileachd,
 'S am miann air almoiln Phalestin.

Cha'n e 'n Canàain talmhaidh,
 Oir b' anmhunn e mar fhaileas dha,
 Mu'm bheil mi 'n tràs a' seanaehas,
 Ged b' anabarrach am fearann e;
 Aeh an rioghachd dhealraeh
 'S bheil Iosa 'sa luchd-leanmhuinn,
 'S an d' fhàgadh fois d'an anamaibh,
 'S e h-aon d'a h-ainmibh, Flaitheanas.

Ma thug e còir 'n a ghràdh dh'uit
 Air tìr na Sàbaid mhaireannaich,
 Tha fad os ceann gach àmhghar
 Tha nàdurra do'n bheatha so;
 'S ann agad tha'n cean-fàth air
 Bhi togail dha Hosanah,
 Sa seinn air cliù a ghràis thug
 A leith'd do dh'ait' a nasgaidh dhuit.

Nach fhiach dhuit feithcamh sàmhach,
 A' cleachduinn gràs na faighidinn;
 Ged bhiodh do thuras cràiteach,
 Troimh 'n àite th' air a mhallachadh;
 Thig beannachadh o'n àrd-rìgh,
 A's comhfhurtachd á shlàinte,
 Tre mothaich thu a lài' reachd,
 'Sa suas a thàirneas t' aigne leis.

Ged tha thu fad o d' chàirdean,
 'S do bhràthair ge do dhealaich riut,
 On' fhuair thu creideamh Abr'am
 Tha Dia do ghna na charaid duit.
 Mar thug e tomhas slaint' dhuit
 A chosnadh t'arain làitheil,
 Cha treigear leis gu bràth thu
 Gus 'n toir e sàbhailt dhachaidh thu.

Na meas mi motha 's dàna
 Ged nochd mi 'chàch mo bheachdan ort.
 Mu dh'fhirinnich saor ghràs thu
 Cha nàraichear le ceartas thu;
 Biodh agad misneach làidir,
 Tha t'fhiachan uile pàighte—
 Air t'Urras cha d'thig faillinn,
 Na rinn 's na tha e 's leat-sa sin.

Na biodh do shuil a'd' dheigh
 Air an Eiphit ris na dhealaich thu,
 Oir 's aithne dhuit an éiginn,
 'S bheil créutairean a dh' fhan innte;
 Tha gorta, daors', a's réubainn,
 Toirt orr' bhi seinn an leirchreach!
 Fir-ionaid uachdran 's cléirich,
 Gu h-éucorach gan teannachadh.

Tha coimhearsnaich 's luchd-eòlais
 A dh'fhuirich beo 's is aithne dhuit,
 'San àite so gun sòltrum,
 Fo fhòirneart a's fo eallachaibh;
 Ach tha'n aiteam shonraicht'
 A dh'amais air an Neomhnuid
 Air uairibh làn do shòlas
 Am meadhon bròin a's aim-beairteis.

'S nach airidh Dia air cliù bh'nainn
 Cho fhad 's bhios tùr a's aithn' againn,
 A chuir 'n ar n-anam iunndrainn
 An deigh an ionmhais fholaichte;
 Ged bhios sinn tamull tùrsach—
 Fo aimheal a's fo chùram—
 Bheir esan aoibhneas ùr dhuinn
 'N uair ni e 'ghnùis a thaisbeanadh.

O n' dh'fhàg thu mis' an Alabainn
 'S tric freasdail shearbh a' tachairt rium,
 Bu lionmhor oiteag ghailbheach,
 'S toun ana-meineach chaidh tharum ann;
 Ach th'agam acair dhearbhta,
 'S tha greim aic anns an ailbhinn,
 'S a dh'aindeoin gaoith a's fairge
 Cha spealgar air a' chladaeh mi.

A's tha mo lùg do mhillte,
 Oir 's tiodhlae nach gabh ceannach i,
 Cha bhàth a' mhuir no'n dìl' i
 Dh'aon seòrsa sìd ga'n amais rium ;
 A's tha mo Sgiobair fìor mhaith,
 'Se is Ceannard air *Fleet* Shioin,
 'N uair bheir e sinne 'n tìr ud
 'N sin chi thu mi gun amharus.

'N uair bhios an cuan 's na spéuran,
 'S gach dùil a' séideadh bhagraidhean,
 'Se 'riaghlas dhomh leis féin i
 'N uair thréigear leis gach caraid mi ;
 Na h-uisgeachan le'm béucaich
 Ged rachadh thar nan sléibhteann,
 'S e ghealladh dhomh nach tréig e,
 'S gu'n toir e féin do'n chaladh mi.

Mu'n sguir mi rint a sheanachas
 Gu'n aiunich mi le tairisneachd,
 Gu'n do shiubhail Fearachar,
 'S mu'n d'fhalbh e bha e' labhairt rium ;
 A's dh'aidich e gu dealbhach
 A chreideamh bhi neo-chalgach,
 'S air carraig gu'n robh earbsa
 Mar dhearbh e o cheann fhada bhi.

'S gu'n shuidhich e gu tùrail
 A chùrsa mar dheagh mharaiche
 Air combaist na 'Tiomn' ùire,
 'S gu'n robh shùil gu mean oirre—
 Gu'n d'thug e suas a chùiscan
 Do Iosa bha 'g a stiùradh,
 'S o n' 's esan bu cheann-iùil da
 Cha chùram gu'n do chailleadh e.

O'n thug e comhl' ris fein e
 Nach éibhinn da gu'n d' lean e ris ;
 'S gu'n d' bhunaich e gu tréubheach
 Gu ceann a réis gun fhannaichadh :
 Bu sholas bhi ga éisdeachd
 Toirt glòir do 'n Uan a chéusadh,
 'Sa léighis o gach éucail
 Le fuil a chréuchd gu fallan e.

Ach 's muladach an àireamh
 A dh' fhalbh le plàigh 's le an-shocair,
 'S do shaoghal cile dh' fhàg sinn
 Gun colas e' àit an rachadh iad ;
 Ach iad-san 'theich gu Ràmot *
 Tha iad gu sona sàbhailt',
 'S cha chuirear as gu bràth iad—
 Cha bhàsaich an t-Ard-shagart ann.

Biodh-mide 'n ar luchd-leanmhuinn
 Re fad ar n-aimsir charraidich,
 'S ann air na creidmheich ainmeil
 Tha 'scalbhachadh nan geallainean ;
 'S bidh sinn gu sìornidh 'faireachdain
 Gu bheil an diadhachd tarbhach
 Do chuirp cho maith ri anamaibh
 'N uair dh'aimseas iad 's an aiseiridh.

Tha'n eaglais a rinn t-àrach
 A lathair anns a' bhaile so,
 Tre'n litir so 'cur fàilt ort
 'S air càirdean a tha'm fagus dhuit ;
 A's cha'n ann oirbh-se 'mhaïn,
 Ach air sliochd an dara h-Adhamh,

* Am baile didein an taobh a bhos do Iordan : 'se sin ri fadh bhi ann an Crìosd an taobh so do'n bhàs.—*IOSUA*, xx. 8.—*AIR*. xxxv. 25.

Tha 'giulan annt' a nàduir
'S na h-uile àit am faighear iad.

Thoir beannachd uam gu d' chàirdean—
Do bhràthair a's do pheathraichean—
Gu Raoghal 's a ehuid phàisdean,
'S gu càch gun eadar-dhealachadh :
Thoir carail ann an gràdh dhoibh
Gu pilleadh ris an t-Slànuighear,
Gun fhios nach d' thig am bàs orr',
A's iad gun ghràs, gun aithreachas.

Cuir litir ann an éirig
Na te so 'nall gu cabhagach ;
Thoir fios mu d' thiomchioll fein domh,
'S mu dhéinibh na bheil maille riut :
Mu bheir i 'n àm dhomh léughadh
Gu m' chuimhne cainnt do bhéil rium,
Is ann is mò a h-éifeachd
Gu m' ghléusadh o bhi airsnealach.

Cha dean mi ann am bàrdachd
An còrr an tràth so aithris dhuit,
'An dùil air taobh mo shlàinte
Gu'n cuir mi fàilte fhathast ort ;
Aeh co-dhunaidh mi'n dân so,
A' guidhe soraic'h slàn leat,
Is mise t'Eachann gràdhach,
'S do bhràthair anns an aideachadh.

